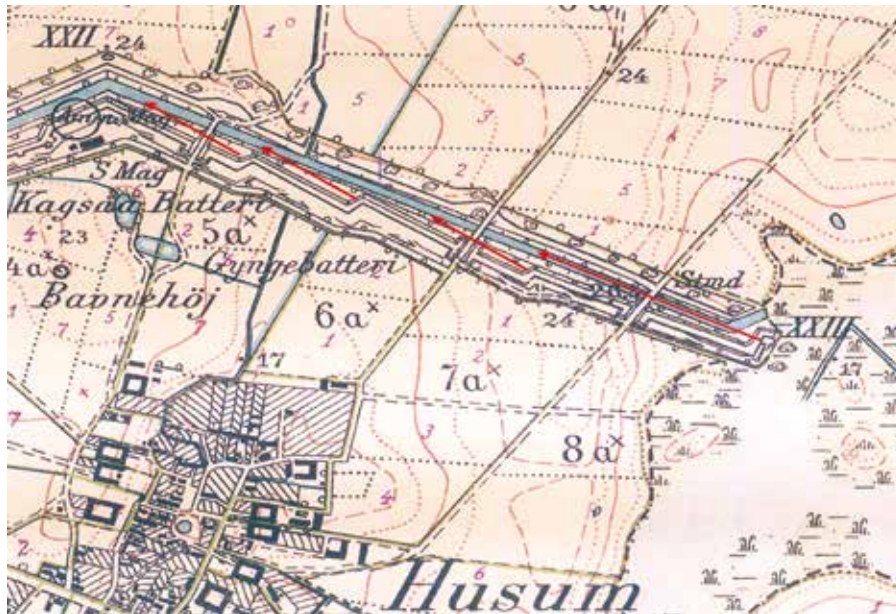

3) **Det polygonale grundrids sammen med et savtakket grundrids** (se kort nedenfor)

Dette grundrids benyttes på voldlinie XVII-XVIII, på en del af voldlinie XIX-XX og på XXII-XIII. Det er en billigere konstruktion, da de bekostelige kaponierer er sparet væk, fordi volden på disse strækninger ligger

skærmet bag Kagsmoseoversømmelsen. Flankeringen af graven sker fra åben vold, der her er indrettet med korte flanker/knæk på volden. Skytter har herfra kunne skyde på langs af graven fra en banket eller fra skyttehuller indbygget i eskarpen og/eller i voldkronen.

Det polygonale grundrids sammen med et savtakket grundrids.
(Udsnit af originalt fortroligt kort p7nv målt år 1900: Kort og Matrikelstyrelsen)

4) **Det bastionære grundrids** (se kort nedenfor)

Det bastionære grundrids er betydeligt mere simpelt end de tre andre benyttede grundrids. Voldlinie XVIII-XIX er den eneste voldlinie på Vestvolden, hvor voldlinien ikke udgør en ret linie. Bastionært grundrids i traditionel forstand betyder et fremspring på en vold, hvorfra der kan skydes flankerende langs egen voldlinie. På Vestvolden er dette ikke tilfældet på voldlinie XVIII-XIX. Det omtalte

knæk på voldlinien har sit toppunkt ved Islevhus dæmningen. Graven kan kun beskydes flankerende fra nogle korte flanker, der er indbygget i volden syd og nordøstfor "bastionens" toppunkt. Dette voldstykke er det med den svageste flankering på hele volden, hvilket sandsynligvis skyldtes, at stykket lå godt dækket bagved den oversvømmelse, der var planlagt i Kagsmosen.

Det bastionære grundrids. (Udsnit af originalt fortroligt kort o7nø målt år 1900: Kort og Matrikelstyrelsen)

Husumenceintens udformning skyldes primært to forhold. Man var nødt til at lægge volden vest om landsbyen Husum, hvilket medførte at enceinten fik det knækkede forløb i det nordvestre hjørne, ellers skulle man have flyttet store dele af landsbyen. Man skulle tage hensyn til, at voldgravens primære formål var at være fæstningskanal for oversvømmelsens vand, der skulle ledes så hurtigt og så uhindret som muligt frem til Kagsmoseoversvømmelsen. Derfor måtte der ikke være hindringer i voldgraven, og den eneste der kom – dobbeltkaponieren i pkt. XXI – var en forsvarsmæssig nødvendig ”nødløsning” på muligheden for at kunne lægge flankerende spærreild over de to adgangsveje ind i fæstningen, Frederikssundsvejens bro og Mørkhøjvejens bro. Oversvømmelsens

vand ville altså få frit løb fra Utterslev Mose bortset fra knæk og kaponiere i Pkt. XXI.

Med disse præmisser sat op, måtte resten af Husumenceinten så udformes bedst mulig. Voldstrækningen havde den fordel frem for Vestenceinten, at den lå delvist i ”læ” for fjenden bag Kagsmoseoversvømmelsen og desuden ville den komme til at ligge bag den feltbefæstning, der skulle anlægges i krigstid mellem Kagsmoseoversvømmelsen og de nordfor liggende dele af Nordfronten, Tinghøjbatteri og Gladsaxefort. Dette bevirkede at man kunne spare på listige udformninger af anlæg til gravflankerung. Denne kom derfor ud over maskingeværer kun til at bestå af to kanoner i det åbne flankeringsbatteri, H4, i pkt. XXIII og kanonerne i dobbeltkaponieren i pkt. XXI.

Omkring 1950. Vestvolden i sin fulde udstrækning. Voldens savtaktede grundrids med kaponiererne fra pkt. II til VIII der har skudfelt sydover, ses nogenlunde tydeligt. Vestbanen ses som en ret linje på tværs af billedet, med Damhussøen lidt nord for banen. Harrestrup Å's forløb fra nordenden af Damhussøen mod nord træder også nogenlunde tydeligt frem. voldens knæk ved pkt. XIX (ved Islev) anes også. Fra pkt. XVII og nord/øst over var volden af en anden og svagere (billigere) konstruktion, da den sidste kaponiere lå ved pkt. XVI. (Sylvest Jensen Luftfoto; Det Kgl. Bibliotek)